Dosarul nr.1-217/2024; 1-24052676-51-1-16052024

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

23 decembrie 2024
mun.Ungheni
Judecătoria Ungheni,
Instanţa compusă din:
Preşedintele ședinței, Judecător Anatolie RUSU
Grefier Maria VOVC
Cu participarea:
Acuzatorului de stat, procurorul Dorin FOROS
Apărătorului inculpatului, avocatul Maria ARABADJI
În prezența:
Inculpatului Sergiu MELNIC

A judecat în şedinţă publică, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Sergiu MELNIC, născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în *****, fără antecedente penale, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, *de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.269 Cod penal.*

Date cu referire la cauza penală şi examinarea acesteia:

Acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura raionului Ungheni, Dorin Foros, în dezbateri judiciare, a pledat pentru recunoaşterea inculpatului, **Sergiu MELNIC,** vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art.269 Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de 2 ani închisoare cu suspendarea executării pedepsei în temeiul art.90 Cod penal. Totodată, a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 320 lei;

Apărătorul inculpatului, avocatul Maria Arabadji în dezbateri judiciare, a pledat pentru stabilirea inculpatului a unei pedepse mai blânde;

Urmare a examinării cauzei penale şi a probatoriului administrat de părţi, cercetat în şedinţa de judecată, instanţa de judecată

constată:

Situaţia de fapt reţinută de instanţă

1. **Sergiu MELNIC** la 28 februarie 2024, aproximativ la ora 11:00, conducea hipomobilul pe una din străzile sat.Semeni, r-nul Ungheni și în timpul deplasării, nu a manifestat prudență sporită la trafic și nu a adaptat viteza de deplasare la condițiile rutiere, deși situația rutieră impunea, având încărcătură de saci cu cereale și o persoană urcată pe ei, prin ce a ignorat cerințele pct.3 al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărarea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009, potrivit cărora *"participanții la trafic sînt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sînt provocate de circumstanțe iminente",* cerințele pct.110 pct.3) al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că *,,3) Conducătorul vehiculului cu tracțiune animală, în timpul*

deplasării, trebuie să se afle în vehicul, menținând în permanență controlul asupra animalelor..., și, ca urmare, a pierdut controlul hipomobilului, în rezultatul reacției inopinate a animalului, a ieșit brusc pe acostament, ceea ce a condiționat căderea din vehiculul cu tracțiune animală a pasagerei Rusu Maria, a.n. *****.

2. În rezultatul acestui accident în traficul rutier, Rusu Maria, potrivit Raportului de expertiză judiciară nr.202433D0047 din 22.03.2024, i-au fost cauzate leziuni corporale grave sub formă de „traumă închisă a toracelui manifestată prin echimoze în regiunea hemitoracelui drept, ruptura plămânului drept, hemotorax pe dreapta (3000ml), fracturi a coastelor LIX pe linia axilară posterioară din dreapta, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect dur contondent, prin mecanism de lovire sau la lovirea de un asemenea obiect, care sunt în legătură cauzală cu survenirea decesului la 07.03.2024, a prezentat pericol pentru viață".
3. În şedinţa de judecată, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul, **Sergiu MELNIC**, fiind asistat de apărătorul, Maria Arabadji, a înaintat instanţei cererea prin care şi-a recunoscut total şi necondiţionat vina şi faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu pretinde administrarea de probe noi şi solicitând ca, în conformitate cu prevederile art.364[1] Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptelor incriminate.
4. Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz, instanţa de judecată a analizat materialele dosarului penal şi a constatat că fapta incriminată există, constituie o infracţiune, a fost săvârşită de inculpat, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea drepturilor procedurale şi fără lezarea libertăţilor fundamentale ale inculpatului.
5. De asemenea, instanţa a verificat autenticitatea declaraţiei de judecare a cauzei penale în ordinea prevederilor art.364[1] Cod de procedură penală şi a stabilit că aceasta a fost înaintată în cunoştinţă de cauză, cu întrunirea condiţiilor cerute, inculpatului fiindu-i explicate consecinţele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată.
6. În asemenea condiţii, cererea inculpatului de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală a fost admisă, prin dispunerea examinării cauzei în ordinea prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală.
7. Inculpatul, **Sergiu MELNIC**, fiind audiat în şedinţa de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului, prin expunere factologică ce nu contravine acuzaţiei formulate în rechizitoriu, sub jurământ, a recunoscut integral vinovăţia şi a declarat aceleaşi fapte stabilite în cadrul urmăririi penale.
8. Aşa, inculpatul a relatat instanţei că se căieşte de cele comise, recunoaşte vina.
9. Succesorul părții vătămate, Veaceslav Rusu, în ședința de judecată nu s-a prezentat, deși a fost citat legal.
10. În acest sens, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, este obligatorie pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs. Instanțele trebuie așadar să facă tot posibilul în modul rezonabil pentru a cita părțile și urmează să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă. Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, însă succesorul părții vătămate nu s-a prezentat în instanța de judecată. Astfel, considerând că procedura de citare legală a fost respectată, instanța a dispus desfășurarea ședinței de judecată în lipsa participanților absenți. Mai mult ca atât, părțile, au obligația de a se interesa de soarta procesului în situația în care

ele au fost înștiințate despre inițierea și desfășurarea acestuia pentru a-și proteja drepturile sale

11. Apărătorul inculpatului, avocatul Maria Arabadji, și procurorul în Procuratura raionului Ungheni, Dorin Foros, cu cererea înaintată de către inculpat, referitor la judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, au fost de acord, solicitând admiterea acesteia.
12. Analizând declaraţiile inculpatului depuse în şedinţa de judecată, în raport cu cele date în cursul urmăririi penale, instanţa le reţine ca fiind în concordanţă cu circumstanţele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice şi convingătoare.
13. Fapta reţinută în sarcina inculpatului este confirmată şi prin materialul probator administrat în cauza penală, şi anume:
    - **datele de fapt constatate prin declarațiile succesorului victimei, Rusu Veaceslav,** care a declarat că este fiul Mariei Rusu, care la data de 07.03.2024, a decedat în Secția de reanimare a spitalului raional Ungheni în urma unui accident rutier produs la data de 28.02.2024, pe o strada din s.Semeni r.Ungheni. Ultima locuia de una singură, iar el locuia separat. La data de 28.02.2024, aproximativ pe la orele 11:30, a fost telefonat de un consătean, care i-a comunicat să se ducă repede acasă, deoarece cu mama s-a întâmplat ceva. Venind la ea acasă, aici deja se afla un echipaj al poliției și ambulanța și de la ei a înțeles că mama a mers la moară cu căruța condusă de Melnic Sergiu căruia și aparține și pe drum a căzut jos, de la ce a primit vătămări corporale. Ulterior, mama a fost internată în spitalul r-nul Ungheni în secția chirurgie având câteva coaste rupte. Vizitând-o la spital, mama îi spunea că degrabă va fi externată, dar la data de 07.03.2024 mama în circumstanțe necunoscute a decedat în secția reanimare. Careva circumstanțe în care s-a produs accidentul nu cunoaște, dar ulterior vorbind cu Melnic Sergiu, ultimul i-a comunicat că mama a urcat în căruță pe sacii cu cereale și pe drum calul s-a speriat de o mașină și brusc a cotit pe acostament, de la ce mama a căzut jos din căruță, lovindu-se. Ulterior mama a mers acasă, deoarece se simțea rău, iar el s-a dus la moară. Față de conducătorul hipomobilului Melnic Sergiu nu are careva pretenții de ordin material și moral (f.d.29);
    - **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de cercetare la fața locului din 28.02.2024, cu planșă fotografică și schiță,** în cadrul căruia s-a stabilit că accidentul rutier s-a produs pe strada centrală a sat.Semeni r-nul Ungheni, pe timp de zi, pe drum asfaltat drept, starea carosabilului uscată, destinată circulației în două sensuri fără a fi amenajat cu linii de divizare. În locul accidentului drumul are lățimea de 5,3 metri și se mărginește acostament zonă verde. Careva de la unități de transport nu s-au depistat (f.d.9-18);
    - **datele de fapt constatate prin examinarea raportului de expertiză judiciară nr.202433D0047 din 22.03.2024,** prin care s-a stabilit că decesul cet. Rusu Maria, a survenit pe data de 07.03.2024, ora 01.20, în rezultatul hemoragiei interne cu lezarea plămânului drept, ca urmare a traumei închise a toracelui ce se confirmă prin datele necropsiei anatomopatologice și prin datele documentelor medicale. La examinarea medico-legală în baza documentelor medicale pe numele cet. Rusu Maria, s-a constatat: traumă închisă a toracelui manifestată prin echimoze în regiunea hemitoracelui drept, ruptura plămânului drept, hemotorax pe dreapta (3000 ml), fracturi a coastelor I-IX pe linia axilară posterioară din dreapta, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect dur contondent, prin mecanism de lovire sau la lovirea de un asemenea

obiect, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță de către organul de unnărire penală, sunt în lcgătură cauzală cu survenirea decesului, a prezentat pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății (f.d.33-36).

<u>Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului</u>

14. În conformitate cu art.101 Cod de procedură penală*, instanţa de judecată apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, din punct de vedere al coroborării lor, deduce cert vinovăția inculpatului în fapta imputată.*
15. Prin prisma tuturor probelor administrate și examinate în ședința de judecată, instanța menționează că starea de fapt probată atât în faza urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești prin încriminarea inculpatului, **Sergiu MELNIC**, a faptei imputate s-a confirmat în totalitate. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictualității.
16. Instanța de judecată consideră că, probele cercetate în cadrul examinării cauzei confirmă circumstanțele de fapt, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că fapta există, aceasta constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.
17. Instanţa reiterează că jurisprudența CEDO a statuat în cauza "Prince Hans Adam II de Liechtteinstein vs. Allemagne din 17.01.2001" că statele semnatare şi-au asumat obligaţii de natură să asigure că drepturile garantate de Convenţie să fie concrete şi efective, nu teoretice şi iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare şi a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.
18. Aşadar, rezultând din toate probele expuse şi apreciindule din punct de vedere a pertinenţei, concludenței, utilităţii şi veridicităţii lor, examinându-le în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, instanța de judecată conchide că vina inculpatului este dovedită pe deplin şi stabilește că acuzarea corect a calificat acţiunile inculpatului, **Sergiu MELNIC**, în baza art.269 Cod penal, care se referă la *încălcarea de către pasager, pieton sau alt participant la trafic a regulilor privind menținerea ordinii și securitatea circulației, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art.264*.

<u>Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului</u>

19. Instanţa de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993, 14307/88." CEDO a statuat că " (…) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală. În acest sens, instanța reiterează şi prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie şi faptul că hotărârea pronunţată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei, Highins contra Franţei 1998, în cauza Helle contra Finlandei 1997 şi Boldea contra României 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenţie obligă instanţele să-şi motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligaţii poate varia în funcţie de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în faţa instanţei, precum şi diferenţele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispoziţiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie. De asemenea CEDO a arătat că obligaţia instanţei de a motiva hotărârea pronunţată, este aceea de a

demonstra părţilor că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanţei obligaţia de a examina efectiv mijloacele, argumentele şi ofertele de probă ale părţilor (cauza Perez împotriva Franţei și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

20. Conform art.61 alin.(1) și (2) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*
21. Potrivit art.75 alin.(1) Cod penal, *la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.*
22. Art.80[1] alin.(1) Cod de procedură penală statuează că, *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.*
23. La caz, componența de infracțiune prevăzută de art.269 Cod penal prevede pedeapsa cu *amendă în mărime de la 650 la 1050 unităţi convenţionale sau cu închisoare de până la 5 ani.*
24. Prin reducerea limitelor în conformitate cu art.80[1] alin.(1) Cod de procedură penală, de care beneficiază inculpatul, obținem noi limite de pedeapsă care pot fi aplicate și anume *amendă în mărime de la 500 la 787,5 unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 3 luni până la 3 ani 9 luni*.
25. În această ordine de idei, instanţa de judecată conchide că, infracţiunea comisă de către **Sergiu MELNIC** face parte din categoria infracţiunilor mai puțin grave, fiind comisă cu intenţie directă de persoana vinovată.
26. La stabilirea pedepsei instanța de judecată ia în considerare prevederile art.75 alin.(1) Cod penal, potrivit cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.
27. Astfel, instanța menţionează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privinţa inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracţiunea săvârşită de către aceasta este una mai puțin gravă. În acest punct de analiză, instanța ţine să mai specifice că, raţionamentul care poate condiţiona aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la

săvârşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului.

28. Această convingere este fundamentată pe circumstanțele în care a fost descoperită infracțiunea, amploarea și pericolul pentru victimele infracțiunii, sănătatea şi chiar viaţa acestora. Asemenea fapte în mod cert afectează relaţiile din societate menite să apere persoanele de cauzarea unor potenţiale vătămări a integrităţii corporale. Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei este în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități de același gen, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social redus al acesteia, conduita bună a inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.
29. Circumstanța ce atenuează răspunderea penală a lui **Sergiu MELNIC** conform art.76 Cod penal, este săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave.
30. Totodată, recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin.(1) lit. f) din Codul penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.
31. Circumstanțe ce agravează răspunderea penală a lui **Sergiu MELNIC** conform art.77 Cod penal, nu au fost stabilite.
32. La stabilirea măsurii de pedeapsă inculpatului, instanţa va lua în consideraţie caracterul şi gradul pericolului social al infracţiunii săvârşite, personalitatea inculpatului.
33. Astfel, examinând personalitatea inculpatului, s-a stabilit că **Sergiu MELNIC** anterior nu a fost condamnat, se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru.
34. Conducându-se de criteriile de stabilire a pedepsei analizate în prezenta sentință, reieșind din caracterul infracțiunii săvârșite, care, potrivit art.16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, lipsa antecedentelor penale, personalitatea inculpatului, instanța de judecată apreciază că în privinţa inculpatului, **Sergiu MELNIC**, pentru comiterea de către acesta a infracţiunii prevăzute art.269 Cod penal, urmează a fi aplicată pedeapsă sub formă de închisoare.
35. În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, instanța de judecată călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracțiunii, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, că săvârşirea infracțiunii reprezentă un incident în viața inculpatului, consideră că corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare. Instanţa manifestă încrederea că inculpatul va face concluziile necesare şi nu va mai comite noi infracţiuni.
36. **Reieşind din cele expuse mai sus, din circumstanţele cazului, ţinând cont de scopul pedepsei penale,** instanţa conchide că corectarea şi reeducarea inculpatului, **Sergiu MELNIC,** se va realiza prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare. Instanța relevă că această pedeapsă este echitabilă, or ea va impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporțional cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficient pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului, întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

37. Astfel, în speță, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, instanța de judecată consideră că pentru realizarea actului de justiție este necesară stabilirea inculpatului a unei pedepse sub formă de închisoare.
38. Stabilind pedeapsa sub formă de închisoare, instanța de judecată va determina și tipul penitenciarului în care urmează a fi executată pedeapsa. Astfel, pornind de la tipul infracțiunii săvârșite, pedeapsa sub formă de închisoare urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, or potrivit art.72 alin.(3) Cod penal *în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni mai puţin grave şi grave, săvârşite cu intenţie.*
39. În conformitate cu prevederile art.90 alin.(1), (2) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. (2) Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.*
40. Având în vedere termenul pedepsei cu închisoarea stabilit inculpatului, **Sergiu MELNIC,** ţinând cont de faptul că nu are antecedente penale, a recunoscut vina integral, se căiește sincer, a solicitat judecarea cauzei penale pe paza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu a solicitat administrarea unor noi probe, instanţa de judecată apreciază că executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea, stabilită acestuia nu este raţională, și că acesta merită o șansă de a demonstra că corectarea lui este posibilă fără punerea în executare a pedepsei, motiv pentru care, potrivit prevederilor art.art.89 alin.(2) lit.a) şi 90 alin.(1) Cod penal, instanța de judecată consideră necesar de a dispune suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului, **Sergiu MELNIC**, cu acordarea posibilităţii ca în perioada de probaţiune, prin respectarea condiţiilor probaţiunii să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.
41. Hotărârea Plenului CSJ a RM din 11.11.2013, nr.8 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, precizează că instanţele de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârșite, motivul şi scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul şi mărimea daunei prejudiciabile, circumstanţele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului

şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

42. Luând în calcul argumentele indicate mai sus, deoarece implicarea condamnatului în mediul carceral şi neacordarea acestuia a unei şanse de corectare, ar fi în măsură să afecteze iremediabil valorile sociale şi morale ale acestuia, instanţa de judecată apreciază că suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatului, **Sergiu MELNIC**, pe o perioadă de probaţiune, cu acordarea posibilității acestuia, ca în perioada de probaţiune, prin comportare exemplară şi muncă cinstită, să îndreptăţească încrederea ce i s-a acordat, pe termen lung, va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecinţele negative ale izolării de societate a inculpatului.
43. Raționamentul aplicării prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, precum și comportarea sinceră în cursul procesului.
44. În acest sens, reieşind din considerentele că inculpatul se căieşte sincer de cele comise, a insistat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanţa de judecată consideră că, în raport cu principiul umanismului, aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu executarea reală a acestei pedepse ar fi prea severă şi lipsită de indulgenţă în raport cu circumstanţele cauzei, găsind astfel de cuviinţă că, pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei va avea drept scop restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea celui din urmă, cât şi a altor persoane. Or, la aplicarea legii penale se ţine cont atât de principiul individualizării răspunderii penale şi pedepsei penale – prevăzut la art.7 Cod denal, cât şi de scopul pedepsei penale stabilit cu precizie la art.61 Cod penal, dar şi de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art.75 Cod penal, potrivit cărei legi *o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.*
45. Instanţa apreciază că, reieşind din caracterul şi gradul prejudiciabil al faptei comise de inculpat, de personalitatea acestuia şi dorinţa de reabilitare socială grabnică, pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei va constitui un mijloc eficient şi suficient de corectare şi reeducare a inculpatului precum şi de prevenire a săvârșirii altor infracţiuni.
46. Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea penală, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate. Mai mult, pedeapsa nu constituie un mijloc de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

<u>Măsura preventivă</u>

47. În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, *în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.*
48. Având în vedere aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, instanţa va aplica inculpatului, până la devenirea definitivă a sentinței, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara.

Cheltuielile judiciare

49. În partea ce ține de solicitarea acuzatorului de stat privind recuperarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, instanța de judecată reține ca fiind relevante speței prevederile art.229 alin.(1) și (2) Cod procedură penală, potrivit cărora, *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.*
50. Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat. Respectiv, instanța de judecată, raportând prevederile legale enunțate supra, la materialele cauzei, consideră că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi pusă în sarcina inculpatului, atâta timp cât ultimul a comis infracțiunea imputată, vina acestuia fiind dovedită indubitabil.
51. Acuzatorul de stat solicită încasarea cheltuielilor suportate în legătură cu efectuarea expertizei în mărime de 320 lei, motivând că legea nu obligă statul să suporte cheltuielile judiciare, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.
52. În această ordine de idei, instanța de judecată menționează că argumentele invocate de către acuzatorul de stat în susținerea solicitării înaintate sunt întemeiate, deoarece conform art.143 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, expertiza se dispune şi se efectuează şi în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.
53. Drept urmare celor invocate, se indică că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plăţile necesare pentru efectuarea acesteia și alte plăți vor fi achitate din contul inculpatului în conformitate cu prevederile art.227, 229 Cod de procedură penală.
54. Astfel, se reţine că expertiza a fost ordonată de către organul de urmărire penală, fiind acţiune procesuală ce ţine de administrarea probatoriului şi formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina acuzării. În sensul dat, instanţa de judecată constată faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăţiei inculpatului în comiterea infracţiunii incriminate, prin efectuarea expertizei judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului la momentul dispunerii, care ulterior urmează a fi încasate de la inculpat.

55. Luând în calcul faptul că în cadrul desfăşurării urmăririi penale pe cauza respectivă au fost suportate cheltuieli în sumă de 320 lei lei, instanţa de judecată consideră necesar de a încasa din contul inculpatului în beneficiul bugetului de stat suma de 320 lei lei cu titlu de cheltuieli judiciare. Se menționează că temeiuri de liberare a inculpatului de la plata acestor cheltuieli, în speță nu au fost stabilite.
56. Analizând materialele din dosar, argumentele pronunţate în şedinţă, elucidând şi constatând starea de lucru descrisă mai sus, călăuzindu-se de dispoziţiile art.80[1] Cod penal, art.340, 384-385, 389, 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată

condamnă:

Sergiu MELNIC se recunoaşte vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art.269 Cod penal şi se numește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui **Sergiu MELNIC** prin prezenta sentinţă se suspendă condiţionat pe o perioada de probaţiune de 2 (doi) ani şi nu va fi executată dacă inculpatul în perioada de probaţiune nu va comite noi infracțiuni şi prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat, totodată, obligându-l pe **Sergiu MELNIC** să nu-şi schimbe domiciliul fără consimţământul organului competent.

Până la devenirea definitivă a sentinței se aplică în privinţa lui **Sergiu MELNIC** măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi țara.

Se încasează de la **Sergiu MELNIC** în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 320 (trei sute douăzeci) lei.

Sentinţa cu drept de atac la Curtea de Apel Bălți în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul
Anatolie RUSU